

Ordføreren (Zahle): Det er meget beklageligt, at den høitærede Finansminister skulde være fraværende ved denne Sags første Behandling. Naar den høitærede Finansminister finder sig opfordret til at imødegaa nogle Bemærkninger, som af Ordføreren bleve fremførte forrige Gang, da kan jeg i og for sig ikke finde dette besynderligt, men jeg vil kun for mit Bedømmende gjøre opmærksom paa, at de ikke ere fremførte med Hensyn til Statsregnskabet for 1870—71, men ene og alene beregnede paa at stilles i Forbindelse med den Behandling, som havde fundet Sted i det andet Thing, hvilken Udvalget troede med et Par Ord at skylde nogen Dmtale her i Thinget, da den paa en vis Maade illustrerede og bekræftede, hvad Flertallet af Folkethingets Udvalg i forrige Samling havde fremført med Hensyn til et Kasseregnskab og en Oversigt over, hvorledes Indtægter og Udgifter stillede sig paa anden Maade end ved Udgangen af Aaret. Hvis jeg maa gjøre en personlig Bemærkning, ikke en Bemærkning i Egenkab af Ordfører, saa vil jeg sige, at jeg ikke tror, at den høitærede Finansminister har Ret i, hvad han fremførte, at man ikke kunde vide Bested om, hvor vidt en anden Gren af Statsstyrelsen vilde benytte visse Bevillinger. Jeg mener nemlig, at det er Finansministeriets Pligt at indhente saa hyppige Meddelelser fra de andre Ministerier om deres Forhold i finansiell Henseende til Finansministeriet, at der aldrig kan blive Tale om saa store Forskjelligheder som dem, der her har været Tale om. Hvad angaar det Spørgsmaal, at der kan komme uventede Indtægter ind, saa kunne disse dog ikke være saa store og betydelige — det vil kun undtagelsesvis være Tilfældet — at man ikke gennem selve Finansbestyrelsen skulde kunne have en Anelse om, at noget Saa-dant vilde ske. Kjendsgjerningen var den, at der, for at man kunde have nogen Forestilling om, hvorledes Finanstilstanden vilde være ved Slutningen af Regnskabsaaret, indhentedes fra det eneste Kontor, der kunde give Oplysninger derom, en Oplysning, der, som det blev bemærket i det andet Thing, har virket vilde-dende i Stedet for veiledende, og der var vistnok god Grund til fra Revisionsudvalgets Side

at gjøre opmærksom herpaa ved denne Forhandling, og derhos gjøre opmærksom paa, at vi forrige Aar havde, kan jeg sige, været fremsnyede nok til at berøre et Punkt, hvis Ordning vi, da det er fuldbyrdet, kunne regne os noget til Gode at have bidraget til. Vi have ikke i selve Betænkningen berørt det, thi Betænkningen angaar Finantsaaret for 1869—70. Derimod kan den ærede Finansminister gjøre Regning paa, at det Udvalg, der vil blive nedsat angaaende Statsregnskabet for 1870—71, ikke vil unblade, naar Statsrevisionen har afgivet sin Betænkning derom, at give ogsaa den ærede Minister den Anerkjendelse, som han fortjener. Naar jeg altsaa holder mig til Fortiden, til hvad der er sket forrige Aar, og hvad der er sket inde i Landstinget i Aar, saa mener jeg, at de Bemærkninger, der bleve fremhævede af den ærede Ordfører forrige Gang, vare berettigede. Der var ikke Tale om Statsregnskabet for 1870—71; dette vil foreligge til næste Aar.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved den foreslaaede Beslutning (se Tillæg C. Sp. 197—98) vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Formanden: Hermed er den sidste paa Dagsordenen opførte Sag tilendebragt.

Der staar kun tilbage, at jeg efter Skik giver en Oversigt over Rigsdagens Forhandlinger i den Samling, som nu nærmer sig sin Slutning.

Nærværende Samling blev, som det vil erindres, aabnet den 2den Oktober forrige Aar og har saaledes i Dag, den 23de Marts, da den vil blive sluttet, været i 174 Dage. Drages derfra de 21 Søndage og de 17 Dage, hvori Rigsdagen har holdt Juleferie, tilsammen 38 Dage, bliver der tilbage 136 Arbejdsdage, hvori der er afholdt 119 Møder. Til Sammenligning kan nævnes, at ifjor varede Samlingen 178 Dage, hvoraf de 139 vare Arbejdsdage, og der blev ligeledes holdt 119 Møder.

Der er af Regjeringen forelagt i Folkethinget 28 Lovforslag; fra Landstinget er